

1920, č. 643 Sb. z. a n., prodlužuje se do 31. prosince 1922.

Článek II.

§ 1 nařízení ze dne 19. prosince 1919, č. 660 Sb. z. a n., v nynějším svém znění se zrušuje a na jeho místo nastupuje toto ustanovení:

„§ 1.

Státní správa se zmocňuje, aby u peněžních ústavů, k přijímání peněžních vkladů oprávněných, jichž finanční stav jest proto nejasný, že tyto ústavy umístily majetkové hodnoty v cizině, anebo že nad své síly upsaly neb v zástavu přijaly rakouské neb uherské válečné půjčky, učinila buď z vlastního podnětu, neb k žádosti ústavu neb jeho věřitelů všechna opatření vhodná k ochraně zájmů ústavu i jeho věřitelů.“

Článek III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1922 a provedou je ministři vnitra, financí a spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.

Černý v. r.

A. Novák v. r.

Habrman v. r.

Dr. Šrobár v. r.

L. Novák v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Staněk v. r.

Srba v. r.

Tučný v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

469.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 1. prosince 1921,

ku provedení zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 294 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení o přímých daních platných na Slovensku a v Podkarpatské Rusi a stanoví se válečná přírážka k dani důchodkové (z příjmu) za léta 1921 až 1923.

Podle zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 294 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek 1.

Prováděným zákonem snižuje se pro berní léta 1921 až 1923 daně prostá částka z 10.000 Kč na 6000 Kč a mění četná ustanovení dosud platných zákonů.

K jednotlivým těmto změnám se uvádí:

K článku I., § 1.

K § 14 zák. čl. XXVI: 1916.

Dosavadní osvobození služebních platů do 20.000 Kč zaměstnanců v soukromých službách a služebních platů zřízenců zemské dělnické nemocenské a úrazové pojišťovny od daně z příjmu (§ 14 zák. článku XXVI: 1916) odpadá, kdežto osvobození služebních platů zaměstnanců ve veřejných službách zůstává i nadále v platnosti.

K článku I., § 2.

K § 3 zák. čl. X: 1909.

K příjmu poplatníkovu nepripočítá se — kromě příjmu pod lit. a) tohoto paragrafu uvedeného — dále pracovní příjem, který byl získán manželkou nebo jinými příslušníky domácnosti jinde než v hospodářství (polním, lesním, ve výdělkovém podniku) poplatníkově, nepřesahuje-li celkový příjem domácnosti 15.000 Kč.

Pracovním příjmem rozumí se příjem, který spočívá na vlastní fyzické neb duševní pracovní síle osoby bez podstatného spolupůsobení jmění výdělečného, při čemž nečiní rozdíl, jde-li o práci v poměru služebním či o práci samostatnou, tedy nejen příjem ze mzdy a platů služebních, nýbrž také na př. příjem domácích a soukromých učitelů, podomních švadlen, domácích dělníků, posluhů a pod.

V obou těchto případech [lit. a) a b)] zdaní se příslušný příjem, přesahuje-li 6000 Kč, zvláště. Jestliže však příjem ten nepřevyšuje 6000 Kč, nezdaní se vůbec.

Výhoda, záležející v rozdělení příjmu z hospodářského nebo výdělkového podniku, vztahuje se pouze na druhého manžela a děti poplatníkovy, nikoli též na ostatní členy domácnosti, na př. rodiče neb vnuky poplatníkovy, a vyžaduje pravidelné a trvalé spolupráce v hospodářském nebo výdělkovém podniku. Obstarávání domácnosti aneb jen příležitostné a časově omezené vypomáhání v podniku (na př. výpomoc při pilných pracích polních, pasení dobytka dětmi školou povinnými a pod.) neopravňuje k této výhodě.

K spolupracujícím členům domácnosti, na něž připadá třetina příjmu z podniku, nesmí býti přihlíženo při poskytování snížení daně dle § 25 zák. článku X: 1909 ve znění prováděného zákona.

Příklad:

Poplatník, mající kromě manželky v zaopatření 5 dětí, z nichž 2 pravidelně a trvale spolupracují v polním hospodářství, má z držby pozemkové příjmem 12.000 Kč,
 příjem manželčin z domu 1.000 Kč,
 příjem z kapitálu poplatníkovy
 a jeho dětí 2.000 Kč,
 úhrnný příjem 15.000 Kč.

U tohoto poplatníka zdaní se dvě třetiny z příjmu z držby pozemkové 12.000 Kč., t. j. 8000 Kč, a příjem z domu a kapitálu 3000 Kč, dohromady 11.000 Kč; sazba daňová sníží se ve smyslu § 25 o tři stupně.

K § 12, č. 11., zák. čl. X:1909.

Odpočitatelný jsou příspěvky do pokladen nemocenských, úrazových, starobních, invalidních, vdovských, sirotčích a pensijních, nebo do takových ústavů, pokud poplatníkem za jeho úředníky, zřízence, dělníky a osoby služebné prokazatelně placeny byly; dále takovéto příspěvky poplatníka za jeho vlastní osobu a příslušníky jeho rodiny, jestliže zákonem, stanovami nebo smlouvou jest zavázán k takovému ústavu jako pojištěnec přistoupiti a příspěvky tyto platiti; není-li takové povinnosti, jsou příspěvky pojišťovací odpočitatelný jen v mezích stanovených v § 12, čís. 8., zákonného článku X:1909 ve znění prováděného zákona, t. j. až do částky nejvýše 1200 Kč, pokud se týče 2400 Kč.

U příjemců služebních platů — jak pevných tak i proměnlivých — dlužno odpočítati také částky, které pravidelně platí do odborných spolků nebo pomocných pokladen, aby zajistili si podpory pro případ nemoci, mateřství, nezaměstnanosti nebo neschopnosti k výdělku a pro jiné případy nouze, pak částky, jichž jest třeba k opatření a zachování vlastního pracovního nářadí a šatu, dále zvláštní výlohy spojené se zaměstnáním v obzvláště nebezpečných, nepřetržitých nebo nočních závodech, jako na př. větší výdaje za stravování mimo dům, plat za otvírání a pod., konečně jízdné z místa a do místa pracovního.

Výlohy v odstavci druhém blíže označené jsou při služebním příjmu až do 24.000 Kč paušalovány 15 procenty ze služebního příjmu poplatníkovy a nutno je tedy bez dalšího průkazu touto částkou sraziti. Prokáže-li však poplatník, že výlohy tyto činily dohromady více než 15 procent jeho služebního

příjmu, nutno je ovšem sraziti prokázanou vyšší částkou.

Při služebním příjmu přes 24.000 Kč srazí se zmíněné výlohy částkou skutečně vynaloženou.

Předpokladem srážky podle § 12, čís. 11., druhá věta, jest ovšem, že poplatník takové výlohy skutečně měl; neměl-li jich vůbec, nemůže býti srážka povolena, a sice ani poplatníkům, jichž služební příjem nedosahuje 24.000 Kč.

K § 25 zák. článku X:1909.

I. Ve smyslu tohoto ustanovení jest považovati za členy rodiny, v zaopatření poplatníkově se nalézající, ony osoby, jichž příjem podle § 3 zákonného článku X:1909 se k příjmu přednosty domácnosti přičítá, nebo by se přičítal, kdyby osoby ty nějaký příjem měly. Při snížení dle § 25 nelze tedy přihlížeti k oněm členům rodinným, jejichž příjem podle § 3 zák. článku X:1909 ve znění prováděného zákona se ku příjmu přednosty domácnosti nepřičítá.

Z důvodů slušnosti dovoluje se však, aby k takovým členům rodiny, kteří mají příjem k příjmu přednosty domácnosti nepřičitatelný, bylo přihlíženo v těch případech, jestliže tento příjem ani zdaleka k jejich vydržování nestačí.

K druhému manželu nepřihlíží se vůbec, rovněž k oněm členům rodiny, na něž podle § 3 zák. článku X:1909 ve znění prováděného zákona připadá nezdanitelná třetina příjmu z podniku.

II. Snížení sazby dle § 25 nastane však pouze tehdy, jestliže poplatný ryzí příjem celé domácnosti, nikoli příjem přednosty domácnosti samého, 26.000 Kč, po případě 52.000 Kč nepřevyšuje.

K poplatnému příjmu dlužno připočísti příjem dle § 5, čís. 8. a 9., zák. článku X:1909 a § 14, odst. 2., lit. a), zák. článku XXVI:1916.

III. Pro přiznání snížení dle § 25 jest rozhodným stav rodiny na počátku berního roku.

K článku I., § 3.

I. Daň dlužno vyměřiti tak, aby ze příjmu stupně vyššího po srážce daně včetně s válečnou přírážkou (čl. I., § 4 prováděného zákona) a případnou přírážkou pro domácnosti méně zatížené (čl. I., § 3, čís. 2., prováděného zákona) nezbyvalo méně, nežli zbude z nejvyššího příjmu nejbližší nižšího stupně po

odečtení daně včetně s válečnou přírážkou a případnou přírážkou pro méně zatížené domácnosti naň připadající. Tohoto ustanovení užití jest ve všech případech, v nichž rozdíl jednotlivých sazeb s připočtením válečné přírážky a případné přírážky pro méně zatížené domácnosti jest větší než rozdíl mezi příjmem, který se má zdaniti, a nejvyšším příjmem nejbližší nižšího stupně příjmového.

Příklad:

a) Na příjem 20.000 Kč připadá daň z příjmu (bez přírážky pro méně zatížené domácnosti) 630 Kč, k tomu 55%ní válečná přírážka 346 Kč 50 h, dohromady 976 Kč 50 h; poplatníku zbude tedy 19.023 Kč 50 h; z 20.020 Kč příjmu činí daň z příjmu (bez přírážky pro méně zatížené domácnosti) 706 Kč, k tomu 60%ní válečná přírážka 423 Kč 60 h, dohromady 1129 Kč 60 h; poplatníku by zbylo tedy jen 18.890 Kč 40 h.

Předepsati jest 20.020 Kč — 19.023 Kč 50 h = 996 Kč 50 h.

b) Na příjem 20.000 Kč připadá daň s 10%ní přírážkou pro méně zatížené domácnosti 693 Kč, k tomu 55%ní válečná přírážka 381 Kč 15 h, dohromady 1074 Kč 15 h; poplatníku zbude tedy 18.925 Kč 85 h; z 20.020 Kč činí daň s 10%ní přírážkou pro méně zatížené domácnosti 776 Kč 60 h, k tomu 60%ní válečná přírážka 465 Kč 96 h, dohromady 1242 Kč 56 h; poplatníku by zbylo tedy jen 18.777 Kč 44 h.

Předepsati jest 20.020 Kč — 18.925 Kč 85 h = 1094 Kč 15 h.

V případech § 6 zák. článku X:1909, a § 14 zák. článku XXVI:1916 předepíše se poměrná částka připadající z celkové daně na příjem dani podrobený.

Příklad:

Důstojník má aktivní plat 20.000 Kč a kromě toho poplatný příjem 1000 Kč, celkem příjem 21.000 Kč, kterému odpovídá sazba 706 Kč. Z této sazby připadá poměrně na poplatný příjem 1000 Kč částka 33 Kč 61 h. Tento důstojník zaplatí tedy na dani 33 Kč 61 h a na válečné přírážce dle procenta odpovídajícího celkovému příjmu (vojenské požitky dani nepodléhající v to počítajíce), t. j. 60 procent = 20 Kč 17 h, dohromady 53 Kč 78 h, ke kteréž částce přistoupí eventuelně 10ti- nebo 15tiprocentní přírážka pro méně zatížené domácnosti.

II. Přírážku pro méně zatížené domácnosti platí jen poplatníci s poplatným příjmem přes 18.000 Kč, jestliže v domácnosti jejich

a) není vůbec osoby, jejíž případný příjem dlužno dle § 3 zák. článku X:1909 k příjmu přednosty domácnosti připočísti (zejména není-li tu manželky, u ovdovělých žádného dítěte); v tomto případě činí přírážka 15% z daně z příjmu (bez válečné přírážky); nebo

b) jest jen jedna osoba, jejíž případný příjem dlužno dle § 3 zák. článku X:1909 k příjmu přednosty domácnosti připočísti (zejména tedy jen manželka, u ovdovělých jen jedno dítě); v tomto případě činí přírážka 10% z daně z příjmu (bez válečné přírážky).

Při posuzování otázky, zdali a v jaké výměře má se přírážka pro méně zatížené domácnosti platiti, dlužno započítati ještě tyto osoby:

1. ve společné domácnosti s poplatníkem nežijícího druhého manžela, dále ve společné domácnosti nežijící rodiče (nevlastní rodiče, tchána a tchýni, pěstouny) a děti (nevlastní děti, zetě a snachu, schovance), pokud od poplatníka dostávají pravidelné příspěvky, které ročně činí více než 5% jeho příjmu, nebo kterým poplatník k jich zaopatření (na výbavu, věno, zařízení dílny a pod.) odevzdal majetek odpovídající takovým příspěvkům.

Příspěvky v tomto smyslu rozuměti jest věnování všeho druhu, jmenovitě též ve přírodninách (na př. poskytnutí bytu zdarma). Při tom nečiní rozdílu, zakládají-li se tyto příspěvky na zákonné nebo mravní povinnosti k výživě, či jsou-li zcela dobrovolnými věnováními ve způsobě darů.

Příspěvky tyto nestávají se nepravidelnými tím, že nejsou poskytovány v určitých obdobích (na př. měsíčně). Také příspěvky, které sice ve lhůtách neurčitých, přece však s jistou pravidelností se opětuji, na příklad dary ke svátkům, jmeninám, narozeninám a pod., náležejí pod toto ustanovení.

Přesný důkaz o tom, že příspěvky skutečně byly poskytnuty, nebudiž zpravidla žádán; není-li zvláštních pochybností, stačí, jestliže dárce udá jméno a adresu příjemcovu, načež úředním šetřením, po případě výsledkem příjemcovým se zjistí, byl-li příspěvek skutečně poskytnut.

Jestliže věnovaný příspěvek z příjmu nebo z majetku nedosáhne potřebné výše u každého příslušníka, nýbrž teprve u několika příslušníků dohromady, pak jest celkové věno-

vání považovati za obdarování jednoho nebo dvou příslušníků dle toho, činí-li věnování to více než 5 neb 10% příjmu, resp. odpovídá-li věnované jmění takové části příjmu.

2. Manželku nebo jiné příslušníky domácnosti, jejichž společné zdanění s poplatníkem podle výjimečného ustanovení § 3 zákonného článku X:1909 nenastane. V tomto případě nezvýší se daň ani dotčeným příslušníkům domácnosti, jsou-li zvlášť zdaněni.

3. Potřebné sourozence a osoby s poplatníkem až do druhého stupně sešvakřené, které jsou jím vydržovány.

Poplatníci s příjmem nejvýše 24.000 Kč, kteří vychovali 2 nebo více dětí, jsou od placení přírážky pro méně zatížené domácnosti zcela osvobozeni. Tento předpoklad posuzovají jest podle individuálních poměrů slušným způsobem. Zpravidla bude se míti za to, že poplatníkem byly vychovány děti, o které se staral nejméně až do jejich 14. roku.

Přiměřené snížení 15%ní, resp. 10%ní přírážky pro méně zatížené domácnosti může komise stanovit u poplatníků s poplatným ročním příjmem:

α) přes 18.000 Kč až včetně do 52.000 Kč, kteří pro nějaký neduh jsou odkázáni na ošetřování cizími osobami,

β) přes 24.000 Kč až včetně do 52.000 Kč, kteří vychovali dvě nebo více dětí.

V těchto případech sníží se pravidelně přírážka 15%ní na 10, resp. 5%, přírážka 10%ní na 5%.

S neodevzdanými pozůstalostmi budiž co do placení přírážky pro méně zatížené domácnosti nakládáno tak, jako kdyby zůstavitel byl ještě na živu.

U poplatníků, kteří mimo příjem dani podrobený mají ještě příjem druhu naznačeného v § 5, čís. 8. a 9., zák. článku X:1909, a v § 14, odst. 2., lit. a), zák. článku XXVI:1916, jest pro otázku, má-li se platiti přírážka pro méně zatížené domácnosti, rozhodným celkový příjem (příjem od daně osvobozený v to počítajíc).

K článku I., § 4.

1. Byla-li berní sazba podle § 10 zák. článku XXVI:1916 nebo § 25 zák. článku X:1909 ve znění prováděného zákona snížena, není pro výměru válečné přírážky rozhodným příjem zdaněný, nýbrž příjem, který odpovídá

snížené berní sazbě; byla-li na příklad při uložení příjmu 20.000 Kč berní sazba snížena o 2 stupně, tedy ze 630 Kč na 510 Kč, neměří se válečná přírážka 55 procenty, nýbrž jen 50 procenty.

2. U poplatníků, kteří mimo příjem dani podrobený mají ještě příjem druhu naznačeného v § 5, čís. 8. a 9., zákonného článku X:1909, a v § 14, odst. 2., lit. a), zák. článku XXVI:1916, budiž válečná přírážka vyměřena procentem odpovídajícím celkovému příjmu (příjem od daně osvobozený v to počítajíc).

K článku II.

Vyzvání zaměstnavatele může se vztahovati pouze na daň důchodkovou (z příjmu) pro berní léta 1921 až 1923, která byla jeho zaměstnanci řádným doručením odůvodněného výroku odhadní komise již předepsána, a jen pokud, pokud se daň týká vlastního zaměstnancova příjmu z platů služebních. Ustanovení prováděného článku nelze tedy užiti co do daně, která dosud zaměstnanci nebyla předepsána; rovněž ne co do částky daně, která připadá poměrně na příjem zaměstnancův z jiných pramenů než z platů služebních, resp. na příjem členů domácnosti, připočtený dle § 3 zákonného článku X:1909 ve znění prováděného zákona.

Vyzvání zaměstnavatele přísluší finančnímu úřadu I. stolice (finančnímu ředitelství), v jehož obvodě byla dotčená daň předepsána.

Vyzvání budiž vyhotoveno podle vzorce A.

Osoby zaměstnané u téhož zaměstnavatele bud'tež, pokud má býti daň za ně odváděna u téhož berního úřadu, podle možnosti pojaty všechny do jednoho vyzvání.

Současně s vyzváním zaměstnavatele vyrozumí finanční úřad I. stolice (finanční ředitelství) o nařízených srážkách také dotčeného zaměstnance. (Vzorec B.)

V jakých částkách a lhůtách má zaměstnavatel daň srážeti a odvésti bernímu úřadu, určí finanční úřad I. stolice (finanční ředitelství) podle výše daně, o níž jde, se zřetelem k tomu, má-li zaměstnanec zaměstnání celoroční či sezonní, je-li zaměstnan plně či jen částečně, a podle míry výdělků.

Zmenší-li se příjem zaměstnancův u vyzvaného zaměstnavatele dle stavu té které výplaty po vydání vyzvání následkem nezaměstnanosti prokazatelně nejméně o $\frac{1}{5}$, $\frac{2}{5}$ atd. příjmu, který byl vzat za pod-

klad při určení srážek stanovených vyzváním (viz sloupec 4. vyzvání), sníží zaměstnavatel také uložené srážky o $\frac{1}{5}$, $\frac{2}{5}$ atd.

Nepřesahuje-li příjem zaměstnancův v tom kterém výplatním období — přepočten na celý rok — nezabavitelného existenčního minima (§ 4 zákona z 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a n.), zastaví zaměstnavatel provádění srážek na tak dlouho, pokud toto zmenšení příjmu trvá.

Vystoupí-li zaměstnanec ze služeb vyzvaného zaměstnavatele, zaniká povinnost zaměstnavatelova srážeti daň s poslední výplatou platů služebních zaměstnanců.

Zaměstnavatel jest povinen v stanovených mu odvodních lhůtách bernímu úřadu nejen odvésti sražené částky daně, nýbrž též zaslati seznam srážek, a nebyly-li srážky u některého zaměstnance provedeny vůbec, nebo ne v rozsahu, uvedeném ve vyzvání, dotyčné odchylky náležitě odůvodniti.

Zaměstnavatel ručí osobně za částky, které opominul sraziti a odvésti, nemaje k tomu důvodu ve smyslu předchozích ustanovení. Ručení uplatní finanční úřad I. stolice (finanční ředitelství) tím způsobem, že mu dotyčné částky oznámí platebním rozkazem dle vzorce C. Proti tomuto platebnímu rozkazu lze podati rekurs k zemskému finančnímu úřadu ve 30 dnech, čítajíc ode dne po doručení.

K článku IV.

Daň majetková zavedená zákonem XXXII:1916 a upravená zákonem článkem IX: 1918, dále daň zárobková IV. třídy (zákonem článek XXIX:1875 s pozdějšími dodatky), jakož i všeobecná státní důchodková přírážka k této dani (zákonem článek XLVII:1875 a zákonem článek XLVI:1883) nevyměřují a nevybírají se pro berní léta 1921 až 1923.

Objeví-li se v důsledku tohoto ustanovení ve prospěch poplatníka nějaký přeplatek, budiž s ním nakládáno dle předpisů platných pro přeplatky vůbec.

Článek 2.

Nařízení toto, které platí pouze na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministr financí.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.	Dr. Šrobár v. r.
A. Novák v. r.	Tučný v. r.
Staněk v. r.	Černý v. r.
Srba v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Dr. Dérer v. r.	L. Novák v. r.
Habrman v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Šrámek v. r.	Dr. Mičura v. r.

V z o r e c A.

Finanční ředitelství v

dne 192

Berní úřad v

Vyzvání.

Na základě ustanovení článku II. zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 294 Sb. z. a n.,
vyzýváme Vás, abyste, počínajíc....., při výplatě platů služebních

[illegible]

svrchu jmenovanému bernímu úřadu.

Dle odst. 2. a 3. cit. článku jste odpověden za přesné vyhovění tomuto vyzvání; za částky, které byste opominul sraziti a bernímu úřadu odvésti, ručíte dle právě dovolaného ustanovení zákona osobně; tytéž byly by od Vás vymoženy jako Vaše vlastní přímé daně.

Zmenší-li se zaměstnancovy platy služební dle stavu té které výplaty po doručení tohoto vyzvání následkem nezaměstnanosti prokazatelně nejméně o $\frac{1}{5}$, $\frac{2}{5}$ atd. příjmu uvedeného ve sloupci 4. tohoto vyzvání, snižují se také tyto srážky o $\frac{1}{5}$, $\frac{2}{5}$ atd.

Nepřesahuje-li příjem zaměstnancův v tom kterém výplatním období — přepočten na celý rok — nezabavitelného existenčního minima (§ 4 zákona z 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a n.), zastaví zaměstnavatel provádění srážek na tak dlouho, pokud toto zmenšení příjmu trvá.

Vystoupí-li zaměstnanec z Vašich služeb, zaniká Vaše povinnost srážeti mu daň s poslední výplatou.

Ve stanovených odvodních lhůtách jste povinen svrchu jmenovanému bernímu úřadu nejen odvésti srážené částky daně, nýbrž též zaslati seznam srážek, a nebyly-li srážky u některého zaměstnance provedeny vůbec nebo ne v rozsahu, uvedeném v tomto vyzvání, dotyčné odchylky náležitě odůvodniti.

Proti tomuto vyzvání lze ve smyslu § 25, č. 3., zák. článku LIII:1912 podati u svrchu naznačeného finančního ředitelství odvolání k ministerstvu financí v 15 dnech, čítajíc od doručení vyzvání, čímž však se nestaví povinnost srážeti a odváděti daň ve lhůtách a částkách shora vytčených.

(Podpis.)

Finanční ředitelství v

P. T. panu(i)
slečně

Úřední věc
poštovního prosta.

V

V z o r e c B.Finanční ředitelství v.....

dne192.....

Panu(i)
Slečně

V.....

Upozorňujeme Vás, že současně vyzýváme na základě ustanovení článku II. zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 294 Sb. z. a n., Vašeho zaměstnavatele.....
v....., aby předepsanou Vám daň důchodkovou (z příjmu) z platů služebních pro rok..... per..... srážel Vám při výplatě těchto platů a odváděl bernímu úřadu v..... v..... lhůtách
v částkách po.....

.....
(Podpis.)

V z o r e c C.

Platební rozkaz.

Poněvadž jste nevyhověl zdejšímu vyzvání ze dne,
abyste, počínajíc....., při výplatě platů služebních

[illegible]

bernímu úřadu v....., vyzýváme Vás ve smyslu článku II, odst. 3,
zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 294 Sb. z. a n., abyste částky, které jste opominul sraziti
a odvésti, a sice

u pana (i) K h
slečny

.....K.....h

..... K h

celkem.....K.....h

slovy:.....

zaplatil u berního úřadu v do 30 dnů.

Částky, které by v čase, kdy tento rozkaz nabude moci práva, nebyly ještě zapraveny, budou dobytý exekucí jako daně přímé.

Proti tomuto platebnímu rozkazu může býti podán rekurs u podepsaného úřadu ve 30 dnech, čítajíc ode dne doručení.

Finanční ředitelství v.....

Razítko